

Hvorfor ryster jeg
Pompeji, 20 – 29. februar, 2019

Andreas Vermehren Holm og Sveinung Rudjord Unneland
i samarbejde med Ubåt Press og Lord Jim Publishing

Der er en række skjulte og forvrængede brudstykker fra
litterære værker og historiske vidnesbyrd i teksten,
heriblandt skrifter af Plinius den Yngre, Vergil,
H. C. Andersen, Thomas Mann, William T. Laurence,
Akira Kurosawa, Joseph Campbell, Neil Armstrong,
Andrei Tarkovsky, R. Brent Tully, Thich Nhat Hanh,
Ursula K. Le Guin, Kim Stanley Robinson og Cixin Liu.

Tak til Kulturrådet (Norge) for støtte til manuskriptudvikling
og Statens Kunstfond (Danmark) for arbejdslegat,
Trykkeriet Bergen, Ubåt Press og Universitetet i Bergen – Fakultet
for kunst, musikk og design

Tryk Livonia ltd.
Cover ark tryk Ubåt Press, Dino Dikic
Design Blank Blank, Petri Henriksson og Sandra Stokka
Papir Holmen Book Cream 80 gr. 2.0

Ubåt Press og Lord Jim Publishing, Bergen 2020

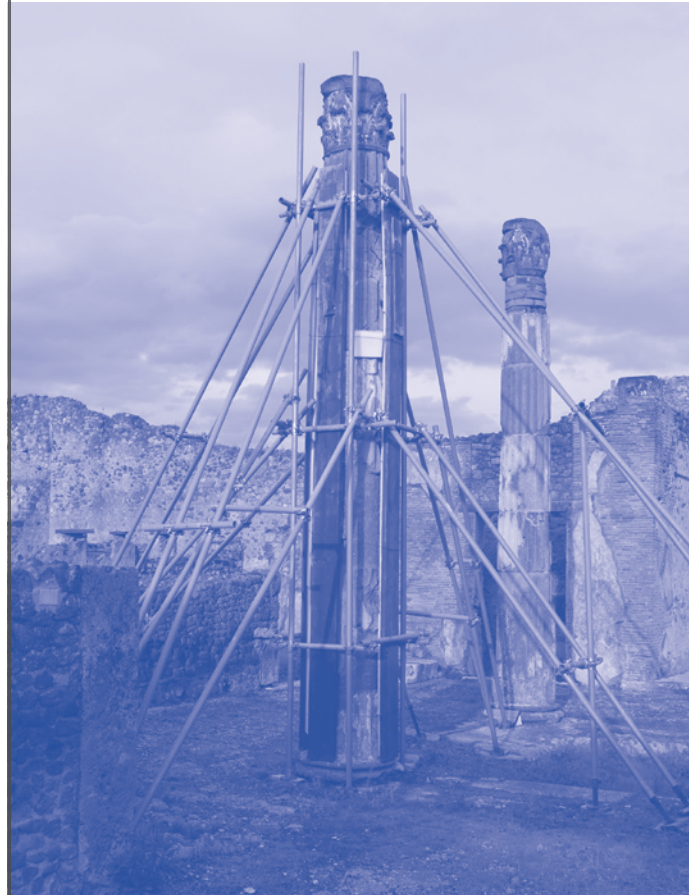
HVORFOR RYSTER JEG

ANDREAS VERMEHREN HOLM

HVORFOR RYSTER JEG

SVEINUNG RUDJORD UNNELAND

er det jorden eller solen der brænder
er vi på en anden planet

Big dream

vi fløj sydover gennem luftkorridoren
fandt et hul i skydækket
og der faldt hun
stor og mørk
væltede ud af bugen

følelsen af at blive trukket indenfor
at blive indlemmet i en større organisme
en storm af vilde billeder bratte syn sanser
som om det stadig var i færd med at ske
for os nulevende

evnen til at tænke i billeder
at se farver og former træde frem
da vi fløj gennem dens skygge
et følelsesmenneskes bløde ubeherskethed
medlidenheden et pludseligt indadgående kollaps

at selv blive et punkt eller en figur i mønsteret vævet
omgivet af store gabende afgrunde forrevne kanter
Babylon hvis tinder rager op og kan ses overalt
de empatiske og paraverbale kræfter
denne sygelige forbundethed

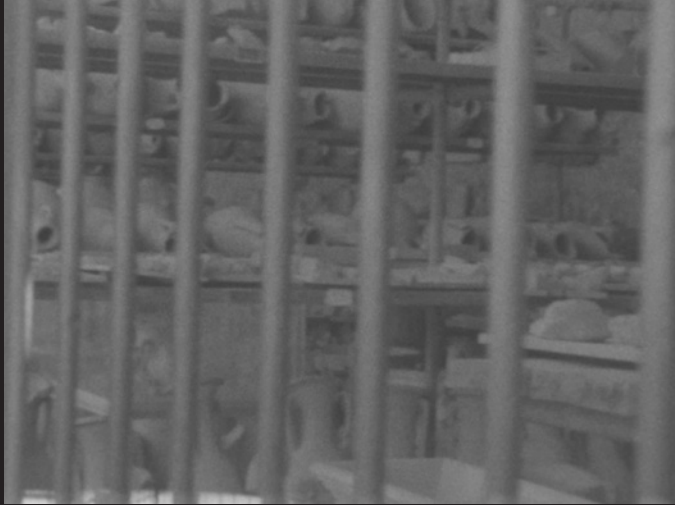

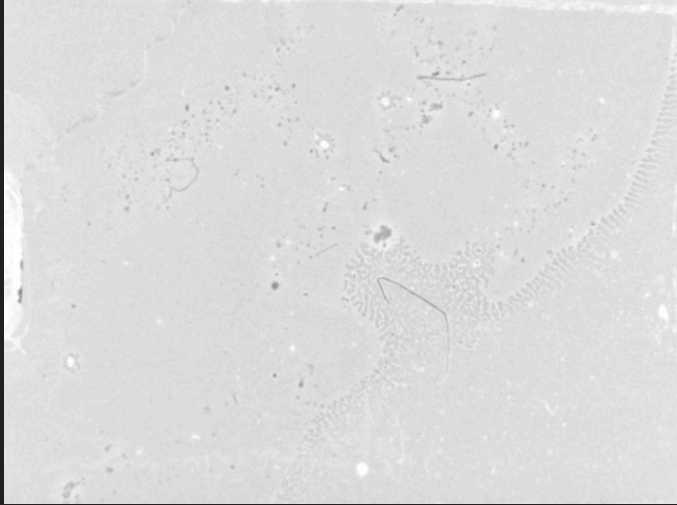

Synopados

hvor ligger den menneskelige civilisations
begyndelsesgrunde

hvor gamle er de

dobbeltbetydningen af ordet engang

dets blanding af fortælling og forkyndelse

det fik nærvær

hvor ofte den tilsyneladende individuelle konflikt afspejler
en almen kollektiv problematik

spindelvævet af anspændelse og stilhed kraftnettet som
ét kæmpe legeme

aldrig har så mange hjerneceller koncentreret sig om et
enkelt problem

modtageligheden

ingen af os havde overvundet den anden

et gennemtrængende hvidligt eller lyserødt skær på
himlen
efterfulgt af en unaturlig rystelse og en bølge af kvælende
hede
i kraft af os og hen over os
så fulgte fire hurtige trykbølger ligesom genlyden af
kanonskud
de ramte maskinen fra hver sin retning

hvilken er lykke sagde jeg og hvilken er smerte
og mente de to sider af min krop
én eneste vældig kuppel
noget forsvinder ikke men gives videre
vi fløj i modsat retning for at komme så langt væk som
muligt

Mnemosyne

spøgelse er flygtige
de kommer som frygtelige stød
mennesket er ældre end den verden som er resultatet af
dets vilje
menneskevæsenet som vi opsøger i underverdenen
for at lære hvad det er ved det forgangne

rummets tidens og historiens bedrageriske
erkendelsesformer
frygten for en eller anden historisk opløsning eller
ødelæggelse
bekymringen for en historisk viderebeståen i
efterkommere
stumper af pimpsten og sortsvedne sten
forbrændte og revnede af flammerne

den tid der pulserer og bevæger sig i den kronologiske
tid
den tid som former tiden forvandler tiden indefra og får
tiden til at høre op
ånder eller aftryk mærker nedarvet gennem generationer
det skulle have været dagslys men det var tættere
mørkere end almindelig nat
vi blev bedt om at huske

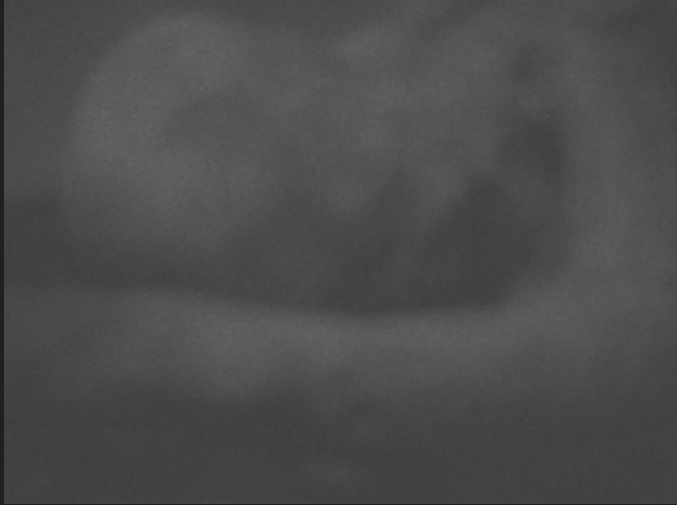

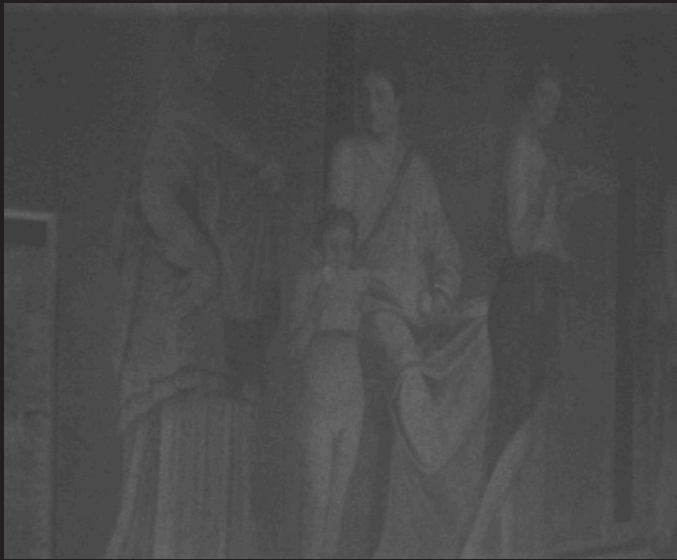

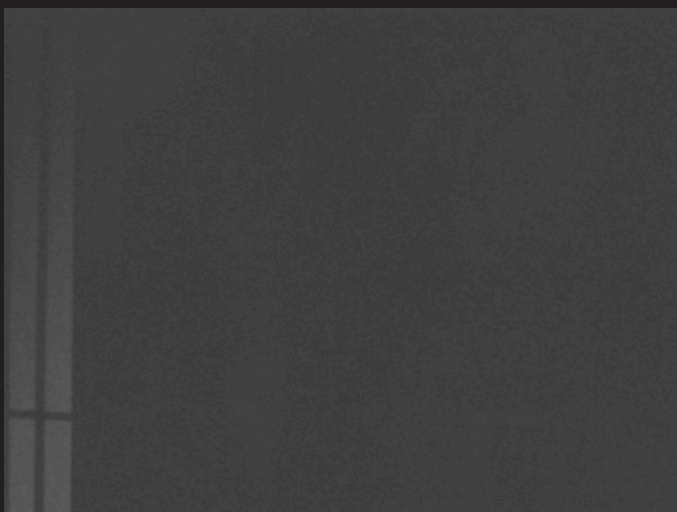

Misenum metanoia

bjerget ragede op i luften over os
et glimt af lys brød frem det var flammerne
den ildrøde lava løb som en blodstrøm ned af
dets side
naturkatastrofer som en del af verdensbilledet nu
mennesket som naturkraft og naturlov

alt hvad der har form er rede til at smelte ved håndens
berøring
verdensforløbet granitten jernet dybt i jordens skød
fuld af fortvivlet overmod alle de forvrængede og bizarre
harmonier
det som ligger i mennesket det som ligger i luften
distinktionen mellem det sanselige og det oversanselige
havde nået sit endeligt

Laniakea

100.000 galakser der strækker sig udover formerer sig
trykudstyret i kabinen plastikvinduernes dielektriske
materiale

jeg kunne høre motorlarmen bagude men den blev
ligegyldig på grund af uendeligheden omkring mig

vi knælede i midtskibets luftige mørke ansigtsløse
forvekslelige

Jorden stod op

der kommer et punkt hvor rummet opsluger tiden og
man gennemlever endeløse øjeblikke fuld af knugende
ensomhed

et menneske i interplanetarisk rum kan se omkring
100.000 stjerner

Jorden hang som en dråbe foran os der fangede lyset
som om den viste os hvor rund og buttet den var
for at byde os velkommen

Mnemosyne mem

vi nærmede os åbningen i den lodrette klippe
det skinnende blå hav som en brændende ild der oplyste
det hele
alt gav genskin deraf klippebuen fartøjet alt syntes
gennemstrømmet af æter
i Jordens og den menneskelige sjæls dybeste
og helligste værksteder
vi sejlede igennem

det stærke sollys udenfor skabte en lysning på bunden af
grotten
millioner af lyskrystaller syntes at flimre og danse som
krystaller i æteren
en uovervindelig frygtfølelse for at miste evnen til at
tænke
brede bølger af lys der blev brudt og kom igen bristede
den ene efter den anden hensynsløst øde og forvirret
men da jeg satte en barriere op blev det værre

Apocallipsis

tusindvis af kroppe på gaderne og i parkerne inde i byen
sporgvogne blev grebet og slynget af sted
heste hunde og kvæg
fanget i et ildblink af ufattelig smerte
skellet mellem det forestillede og det faktiske opløst i
virkelighed
opløst i virkelighed denne sælsomme angst jeg havde følt

og smerten voksede og voksede til det umådelige og
uudholdelige
til den egentlige katastrofe
en fin regn
solstråler der endte i menneskehænder
måske har det ikke været muligt at elske før nu

ISBN 978-82-93481-32-4

**LORD
MJIM
PUBLISHING**